

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/297/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615204533
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3615204533.6

Rozhodnutie

Okresný súd Partizánske sudcom Mgr. Radoslavom Smatanom., PhD., v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 842, proti žalovanému: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., N.. B. XXX/XX, o zaplatenie 692,01 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 100,06 € spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 100,06 € od 16.09.2012 do 20.02.2017 z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 428,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 428,02 € od 29.06.2016 do zaplatenia.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,62 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.08.2015 sa právny predchodca žalobcu domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 692,01 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 692,01 eura od 16.09.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 30.03.2012 uzatvoril zmluvu o pôžičke č. 20193037, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému celková suma pôžičky 739,34 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 12 mesačných splátkach v sume 52,08 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 132,02 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 24.08.2012 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil.

2. Uznesením č.k. 6C/297/2015-26 zo dňa 12.02.2016 súd pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpil Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, a aby na jeho miesto vstúpil ako žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803.

3. Rozsudkom č. k. 6C/297/2015-35 zo dňa 05.10.2016 súd o podanej žalobe rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/42/2017-55 zo dňa 28.02.2017 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vyslovil právny názor, v zmysle ktorého má súd prvej inštancie opätovne posúdiť, či vyhlásenie predčasnej splatnosti celej pohľadávky bolo v súlade so zákonom, a teda, či bolo platné. Až po vyhodnotení týchto skutočností sa bude súd prvej

inštancie zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku. V prípade, že tzv. zosplatnenie nebolo platné, je potrebné posudzovať zánik nároku v dôsledku premlčania pri každej splátke jednotlivu.

4. Súd preto následne vyzval žalobcu, aby súdu doložil potvrdenie o tom, že mal so žalovaným dohodnutú možnosť zosplatnenia celého dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak, ako na to poukázal Krajský súd v Trenčíne v odôvodnení svojho rozhodnutia. Na pojednávaní dňa 12.02.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že v bode 12 bod 2. obchodných podmienok je medzi zmluvnými stranami dojednávaná možnosť ukončiť jednostranne zmluvu, čo sa stalo i v tejto veci, kde listom zo dňa 24.08.2012 doručeným 31.08.2012 došlo k mimoriadnej splatnosti všetkých splátok. Tiež, že výzvami zo dňa 28.04.2012, 30.05.2012, 09.07.2012 a 28.11.2012 žalobca vyzval žalovaného k úhrade, tieto výzvy boli adresované žalovanému. V zmysle zmluvy o pôžičke bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 528,08 €, z tejto sumy neuhradil žiadnu čiastku, žalovaným uhradená suma 132 € je len akontáciou, následne až potom došlo k úhrade 100,02 €.

5. Súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní a to podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Právny zástupca žalobcu sa nariadeného pojednávania zúčastnil, pričom ospravedlnil neúčast žalobcu na pojednávaní a oznámil súdu súhlas žalobcu s konaním v neprítomnosti žalobcu.

6. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že došlo k čiastočnému plneniu zo strany žalovaného vo výške 100,06 € zo dňa 20.02.2017 a žalobca vzal v časti žalobu späť a to v časti 100,06 € a v časti úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 100,06 € od 16.09.2012 do 20.02.2017. Tiež poukázal na to, že zmluvu uzatváral žalovaný ako podnikateľ, čo vyplýva z hlavičky zmluvy, kde je uvedené FO - podnikateľ, zároveň to vyplýva i z prílohy, ktorú žalovaný doložil pri uzatváraní zmluvy. K vypovedaniu zmluvy právnym predchodcom žalobcu došlo v zmysle bodu 13.2 Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého „Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky vypovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1 vyššie.“ Navrhol, aby súd v zmysle čiastočného späťvzatia zaviazal žalovaného na náhradu sumy 591,95 € spolu s úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 692,01 € od 16.09.2012 do 20.02.2017, kt. predstavuje výšku 268,58 € a úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 591,95 € od 21.02.2017 do zaplatenia a nahradíť trovy konania. V čase uzavretia zmluvy nebol v platnosti vš. plat. predpis, ktorý by určoval záväzným spôsobom veľkosť písma použitého v dokumentoch. Ak by bol súd toho názoru, že nedošlo k uzavretiu mimoriadnej splatnosti, naďalej zostáva povinnosť žalovaného uhrádzať jednotlivé splátky a uhrádzať v pôvodne dohodnutých termínoch splatnosti a premlčanie začína plynúť osobitne pre každú splátku.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov v spise, a to: čl. 55 uznesenie KS TN č. k. 6Co/42/2017-55 zo dňa 28.02.2017, čl. 1 návrh, čl. 3 zmluva, čl. 5-8 prílohy, substitučná plná moc, potvrdenie daňového priznania. Žalobca doručil súdu dňa 13.02.2018 podanie, ktorým sa súd nezaoberal, pretože toto podanie bolo súdu doručené potom, ako bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci samej. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

8. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 30.03.2012 zmluvu o pôžičke č. 20193037, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 607,32 eur (celková suma pôžičky) splatných v 12 mesačných splátkach po 50,61 eur. Kúpna cena spotrebného tovaru - televízora bola 660,10 eur, žalovaný uhradil akontáciu vo výške 132,02 eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 30,14 %, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 30,14 %, priemerná RPMN bola uvedená vo výške 41,82 %. Nakoľko žalovaný pôžičku riadne a včas nesplácal, listom zo dňa 24.08.2012 nazvaným ako Predžalobná upomienka, ho žalobca vyzval k úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými podmienkami zmluvy. Uvedenú upomienku si žalovaný neprevzal, preto bola dňa 31.08.2012 vrátená právne predchodcovi žalobcu. Trojdňová lehota na plnenie uplynula dňa 03.09.2012, pričom dňom nasledujúcim, teda 04.09.2012 došlo podľa k splatnosti celej dlžnej sumy.

9. Ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil pohľadávku žalobcu spolu vo výške 132,02 eur. Po podaní žaloby uhradil žalobcovi sumu 100,06 eur.

10. Podľa § 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 30.03.2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. f/, písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

12. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

13. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 30.03.2012 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. Dispozícia so žalobou patrí medzi základné procesné oprávnenia žalobcu. Čiastočným späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu voči súdu, aby sa o časti jeho žaloby nekonalo a nerozhodovalo. Procesným dôsledkom čiastočného späťvzatia žaloby je zastavenie konania v tejto časti. Keďže žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 100,06 € spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 100,06 € od 16.09.2012 do 20.12.2017 späť, súd konanie v tejto časti zastavil. Prípadný nesúhlas žalovaného z akýchkoľvek dôvodov by bol v zmysle § 146 Civilného sporového poriadku bez právneho významu.

27. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upravenú v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (aj keď je v zmluve označený ako fyzická osoba - podnikateľ, neznamená to, že by nemohol uzavrieť spotrebiteľskú zmluvu. Spotrebiteľskou zmluvou je aj zmluva uzavretá na strane dlžníka fyzickou osobou - podnikateľom, ak so zreteľom na všetky okolnosti je zrejmé, že sa netýka výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Ak bol predmetom financovania pôžičky televízor, je zrejmé, že účel uzavretia zmluvy nemá s výkonom jeho podnikateľskej činnosti nič spoločné). Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah použije prednostne to ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie oproti úprave v inom právnom predpise a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatnými sú také dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obchádzajú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách výhodnejšie pre spotrebiteľa.

28. Súd na podklade vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je sčasti dôvodná. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 30.03.2012 zmluvu o pôžičke č. 20193037, ktorá má formu zmluvného formulára. Predmetom zmluvy je poskytnutie pôžičky vo výške 607,32 eur splatných v 12 mesačných splátkach po 50,61 eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 30,14 %, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 30,14 %, priemerná RPMN bola uvedená vo výške 41,85 %. Kúpna cena spotrebného tovaru bola stanovená vo výške 660,10 eur, žalovaný uhradil akontáciu vo výške 132,02 eur. Listom zo dňa 24.08.2012 nazvaným ako Predžalobná upomienka, žalobca vyzval žalovaného k úhrade všetkých splátok jednorázovo, v zmysle Všeobecných obchodných podmienok. Uvedená upomienku si žalovaný neprevzal, a preto bola dňa 31.08.2012 vrátená žalobcovi.

29. Hoci bolo preukázané, že žalovaný neplnil riadne zmluvnú povinnosť uhradiť splátky včas, žalobcovi nemožno priznať žalovaný nárok v celom rozsahu, z nasledovných dôvodov. Preskúmaním predmetnej

zmluvy o pôžičke súd zistil, že neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a svojim obsahom je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, s ohľadom na čo je potrebné posúdiť predmetnú zmluvu ako absolútne neplatnú.

30. Súd má za to, že predmetná zmluva o pôžičke je v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom, a to práve pre rozpor s dobrými mravmi, s ohľadom na obsah a formu zmluvy o pôžičke. Samotná zmluva o pôžičke, nevynímajúc jej prílohy, ktorými sú najmä Všeobecné obchodné podmienky, je písomne vyhotovená a obsah zmluvy je čiastočne uvedený písmom, ktoré je svojou veľkosťou 1 mm takmer nečitateľné, v dôsledku čoho nie je možné, aby sa spotrebiteľ bežným spôsobom oboznámil s obsahom takejto zmluvy bez toho, aby nedošlo k pochybnostiam o obsahu zmluvy zo strany spotrebiteľa. Takéto formálne vyhotovenie zmluvy o pôžičke potom nemôže spĺňať predpoklady určitosti a zrozumiteľnosti, ktoré Občiansky zákonník v ustanovení § 37 ods. 1 vyžaduje pre platnosť právneho úkonu. Súd zároveň poukazuje na neskoršiu právnu úpravu zakotvenú v § 53c Občianskeho zákonníka, ktorou zákonodarca nepochybne reagoval na potrebu stanovenia minimálnej veľkosti písma v spotrebiteľských zmluvách, čím prejavil v tomto smere potrebu explicitne stanoviť minimálnu veľkosť písma, v dôsledku čoho nebude v obdobných prípadoch dochádzať k pochybnostiam pri výklade obsahu zmluvy. Nakoľko bolo spotrebiteľovi v danom prípade sťažené riadne sa oboznámiť s obsahom zmluvy a jej prílohami, a to vzhľadom na veľkosť písma, ktorá neumožňuje zistiť skutočný obsah zmluvy, súd dospel k názoru, že takto predložená zmluva zo strany žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je absolútne neplatná.

31. Navyše, zmluva tiež neobsahuje konečnú splatnosť úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené sa poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Súd má z vlastnej činnosti za preukázané, že je zaužívanou praxou žalobcu uzatváranie spotrebiteľských zmlúv, ktoré neraz obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujúce oslabenie slabšej strany, t.j. spotrebiteľa, pričom takéto dojednania sa považujú za neplatné, nakoľko spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zároveň možno skonštatovať ich rozpor s dobrými mravmi. Dobré mravy možno zadefinovať ako pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. S prihliadnutím na všetky okolnosti preto súd dospel k názoru, že predmetná spotrebiteľská zmluva, ktorú žalobca bežne uzatvára s veľkým množstvom spotrebiteľov je koncipovaná v rozpore s dobrými mravmi, čoho si je žalobca vedomý už pri podpisovaní takejto zmluvy, čím samotný žalobca vedome koná v rozpore s dobrými mravmi. Pre minimálnu veľkosť písma ako aj jej príloh, ktoré sú len ťažko čitateľné, pre spotrebiteľa nie je možné sa riadne oboznámiť s obsahom zmluvy, čoho si je veriteľ vedomý. Súd preto s poukazom na § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka vyhodnotil zmluvu o pôžičke č. 20193037 zo dňa 30.03.2012 uzatvorenú žalobcom a žalovaným ako absolútne neplatnú.

33. Nakoľko súd v danom prípade vzhliadol absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ďalšom postupe bolo preto potrebné rozhodnúť o plnení poskytnutom žalovanému na základe spotrebiteľskej zmluvy a o nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny spolu s príslušenstvom. Majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu zakladá podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie, ktoré je potrebné vydať tomu, na koho úkor bol takýto majetkový prospech získaný. Preto ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

34. Vzhľadom na skutočnosť, že súd posúdil predmetnú spotrebiteľskú zmluvu ako absolútne neplatnú, účastníci takejto zmluvy, t.j. žalobca a žalovaný, sú povinní si vrátiť všetko čo podľa nej dostali, v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Plnenie poskytnuté žalovanému na základe zmluvy o pôžičke č. 20193037 zo dňa 30.03.2012 predstavuje sumu 528,08 eur, pričom sa jedná o čistú istinu poskytnutú žalobcom žalovanému za účelom kúpy spotrebného tovaru, nenavýšenú o náklady spotrebiteľa za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ako to vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad, zároveň aj z tvrdení žalobcu, žalovaný do dnešného dňa uhradil žalobcovi spolu čiastku 100,06 eur. Tzn., že rozdiel medzi poskytnutým plnením žalobcom a sumou uhradenou žalovaným, je suma 428,02 eur, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie z neplatného právneho úkonu na strane žalovaného. Na základe uvedeného preto súd priznal žalobcovi istinu 428,02 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8% ročne

zo sumy 428,02 eur od 29.06.2016 do zaplataenia, t.j. odo dňa, kedy bola žalovanému doručená žaloba spolu s prílohami, nakoľko až týmto okamihom sa mohol žalovaný oboznámiť s nárokom uplatneným žalobcom, a to aj vzhľadom na absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy.

35. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia sumy 692,01 € (100 %), súd mu priznal sumu 428,02 €, v tejto časti bol žalobca úspešný. Žalobca bol tiež úspešný v časti o zaplataenie 100,06 €, v ktorej časti zobrať žalobu späť z dôvodu, že žalovaný zaplatil časť dlhu po podaní žaloby (spolu 76,31 % úspech žalobcu). Vo zvyšnej časti 163,93 € (23,69 % úspech žalovaného) bol žalobca neúspešný. Vzhľadom na čiastočný úspech strán vo veci súd o náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,62 % (76,31% - 23,69%).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.